

Az UNESCO – az Európai Fizikai Társulat (EPS) kezdeményezésére – 2015-öt a Fény Nemzetközi Évének nyilvánította, azzal a céllal, hogy a fénnel foglalkozó tudományok és a fényt alkalmazó technológiák szerepe és jelentősége a fenntartható fejlődésben, az ökológiai hatékony megoldások terjedésében világszerte a figyelem középpontjába kerüljön (www.light2015.org).

A világeseményhez Magyarország is csatlakozott, hiszen hazánk komoly hagyományokkal büszkélkedhet mind az optikai tudományok, mind a művészetek területén. Elegendő Moholy-Nagy László, Kepes György, Victor Vasarely, Nicolas Schöffer tevékenységére, életművére utalni. Ennek szellemében a Műcsarnok idei programja fényművészeti kiállításokkal, nemzetközi konferenciával hangsúlyosan kapcsolódik az UNESCO célkitűzéseéhez, ráirányítva a figyelmet a fénynek a művészetben betöltött kiemelkedő szerepére.

Illuminációk – A Gutenberg-galaxis stopposainak
2015. február 21 - március 22.
M0 projektgaléria

Az ember és könyv viszonyát tematizáló tárlaton hat képzőművész: Barabás Márton, Czákó Zsolt, László Bandy, Nagy Barbara, Pataki Tibor, Szőnyi György – fogalmazza meg vízióit egészen egyedi stílusban. Az illuminátorok hajdan könyveket, bibliákat díszítettek, „fényeztek”. A Műcsarnok jelenlegi kiállításának illuminátorai is hozzáadnak a könyvhöz valamennyit saját gondolataikból, és művészi felfogásukkal „díszítik” mindazt, amit a könyvről gondolunk, hiszünk. A kurátorok szerint a könyv mai megőrzését két forma ígéri: a művészkönyv, illetve a szakrális használat.

Csáji Attila – Fényút

2015. március 7 - április 5.

Március 7-22.: I-XII. teremben, március 23 - április 5.: I-IX. teremben.

Megtekinthető hétfői napokon is. Március 15-én zárva

Csáji Attila (1939) életművében alapvető szerepet játszik a fény fizikai és szellemi dimenziója. A hatvanas évektől a magyar neoavantgárd meghatározó művészeként és szervezőjeként (a Szűrenon-csoport alapítója, a Műszaki Egyetem legendás R-kiállításának, illetve a magyar avantgárd lengyelországi és jugoszláviai kiállítássorozatának szervezője) a szürrealis és organikus formaalkotás, a gesztusfestészet jelrendszere szerint készítette alkotásait, majd egyre inkább a fényvel értelmezett és a fény által teremtett művek kezdtek foglalkoztatni: jelrácokat, változó fényvel megvilágított plasztikus képeket, hologramokat hozott létre. A művészet és a tudomány kapcsolatát vizsgáló Kepes György hagyományát folytatva Csáji a hetvenes évek óta a Központi Fizikai Kutatóintézet, majd a Massachusetts Institute of Technology-val együttműködve a lézer művészeti szerepét kutatja. Ennek eredményeként egy új képi transzformációs módot fejlesztett ki, a szuperpozíciós módszert és eszközrendszert, mely a lézerfény monokromatikusságára épít. Az eljárás újdonságát hamar felismerte a művészet, tudomány és technika kapcsolatát tárgyaló legjelentősebb nemzetközi folyóirat, az amerikai Leonardo, amelyben aztán a kutatási eredményeit publikálta. A külföldi publikáció mellett egyetemi előadásokon is ismertette módszerének lényegét, és 1987-ben a Massachusetts Institute of Technology meghívása után az egyetemen működő továbbképzési kutatóközpont (a CAVS) tagjává választották, melynek az alapító Kepes György (1906-2001) mellett Csáji Attila máig az egyetlen magyar tagja – olyan rangos személyek társaságában, mint Harriet Casdin Silver, Paul Earls valamint a közelmúltban elhunyt Otto Piene a Zero csoportból. Nemzetközi kapcsolatainak köszönhetően Csáji 1996-ban megalapította a Nemzetközi Kepes Társaságot – tagjai rendszeres kiállítási és elméleti tevékenységükkel gazdagítják a tudomány, a technika és a művészet immár 21. századi eredményeit. A Fényút című kiállítás a sokszálú életmű belső összefüggéseit és perspektíváit tárja föl, a formateremtő szándék és a tudományos kísérleti tevékenység között. A hatvanas-hetvenes évek klasszikussá nemesedett műveit az újabb, nagyszabású lézerinstallációs munkákkal együtt mutatjuk be a Műcsarnokban.

Nemzetközi Fényszimpózium

2015. március 7-8.

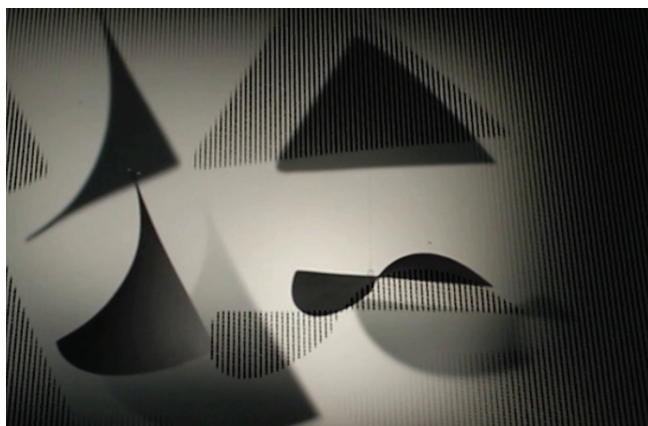
Előadóterem.

Március 7-én 10-17h, március 8-án 10-13h. A belépés ingyenes.

A Nemzetközi Kepes Társaság rendezvénye.

Védnökök: a Magyar Tudományos Akadémia és a Magyar Művészeti Akadémia

A Nemzetközi Fényszimpóziumok kezdeményezője Csáji Attila volt 1993-ban. Javaslatára az 1996-os szimpózium résztvevői megalapították a Nemzetközi Kepes Társaságot, amelynek létrejöttét nagymértékben segítette az MIT művészeti kutatóközpontja (CAVS), különösképpen Paul Earls fényművész. Az azóta rendszeresen megrendezett fényszimpozionokon a Társaság tagjai és meghívott előadók a tudomány és a művészet mai együttgondolkodási lehetőségeiről értekeznek. A szimpóziumok célja a művészeti kutatások eredményeinek bemutatásával a humán és technikai kultúra párbeszédének termékeny fenn-tartása. A 2015. évi Nemzetközi Fényszimpóziumnak külön jelentőséget ad, hogy a Fény Éve nemzetközi rendezvénysorozatnak ez az első magyarországi művészeti eseménye, melyen ezalkalommal a Társaság tagjai széles szakmai közönség előtt mutatkoznak be. A szimpozion a rendezők a közelmúltban elhunyt Otto Piene (1928-2014) képzőművész emlékének ajánlják, aki Kepes György után a CAVS igazgatója volt.

A Nemzetközi Fényműhely kiállítása

2015. március 8-14.

Mélycsarnok

Megnyitó: március 7-én 18h-kor.

Megnyitja: ...

A kiállítás hétfői napon is megtekinthető.

A Nemzetközi Fényszimpóziumhoz kapcsolódó kiállításon a Nemzetközi Kepes Társaság tagjai – mások mellett Carlo Bernardini (Olaszország), Michael Bleyenberg (Németország), Bohus Zoltán, Bolygó Bálint (Anglia), Bordos László Zsolt, Bortnyik Éva és Tubák Csaba (Ausztria), Dieter Jung (Németország), Kelle Antal, Kuchta Klára (Svájc), Mattis-Teutsch Valdemár (Románia), Pócsy Ferenc és Sally Weber (Egyesült Államok) – vesznek részt a Fény Éve hívószóhoz kapcsolódó tematikus munkákkal.

Szvet Tamás – Fényidézés

2015. március 21 - április 26.

Mélycsarnok

A Fényidézés a fiatal szobrász, Szvet Tamás (1982) fényinstallációja. A sötét térben található tucatnyi objektet a látogatók interaktív módon, séta keretében világíthatják meg, a falakra vetülő árnyak a fényművészet magyar vonatkozású történetét elevenítik föl. A változó fény révén a mű és a műtörténet reflektív viszonyát teremti meg együtt az alkotó és a néző.

